

- LANGENESCHE [Olfen : Mü] :: Langonezca, 889 kop. mitte 12., D W RH9, 28 v°. — in Langon edsca, Lagonezsce, 10., D W IX a 1 a, 9 r°, 35 v°.
Germ. *langon*, dat. sg. zu *langa-* „lang” + *atiska-* m. „sämtliche Äcker einer Siedlung”.
- LANGENFELD : Kb :: Lagenuelt, 1052, Kb 1 A 41.
- „LANGENHEGGE” [Köln : Kö] :: silua que uocatur Langinhegge, 1198, K SU 13 und K W 2. — siluam que dicitur Langenhegge, 1200, K W 4.
Germ. *langon*, dat. sg. zu *langa-* „lang” + *hagjö-* f. „Wäldchen”.
- LANGENHORST [Velbert : Dd] :: Langonhorst, (974-83) kop. mitte 12., D W RH9, 12 v°. — Langunhurst, 1. H. 11., D W IX a 1 b, 9 v°. — Langenhürst, ende 12., D W II a 1, 19 v°.
Germ. *langon*, dat. sg. zu *langa-* „lang” + *hursti-* f. „waldiger Hügel in Sumpfland”.
- LANGENHUIS [Rottum : Kantens : Gr] :: in Lanthusa (lees : Lanchusa?), begin 9^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 7. (twijf. ident.).
- LANGENICH [Kerpen : Kö] :: in uilla Langenaccare, 866 kop. ± 920, Tr 1709, 52 r°. — Langenahge, 1185, K SGn 8. — Langenaccher, 1222, Quelle 893, Kb 18/2087, 39 v°.
Germ. *langan*, dat. sg. zu *langa-* „lang” + *akra-* m. „Acker”.
- „LANGENMEETH” [Wulpen : Vn] :: —, 1162 kop. ± 1225, P L 5478, 94 r°.
Germ. *langan*, dat. sg. bij *langa-* „lang” + *mædwō-* f. „alluviaal land inz. in het zee-kele gebied”.
- „LANGENMORE” (onb. op Tessel : Nh) :: Longonmor, Langenmore, 2^e helft 8^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 7.
Germ. *langan*, dat. sg. bij *langa-* „lang” + *mōra-* m. n. „terrein voor turfexploitatie”.
- „LANGENSTEIN” (unb. ± Trier : Tr) :: Langenstein, ± 1200, Kb 1 D 26.
- „LANGENSTEIN” [Wintrich oder Filzen : Tr] :: —, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 r°.
- „LANGEPITTE” (Weingarten in Mehring : Tr) :: —, 1222, Kb 18/2087, 14 v°.
- LANGERAK : Zh :: Langenrech, 788-89 kop. ± 1222, Go I 71, 80 r° (of = Langerak onder Brakel : Gl?) .
Germ. *langan*, dat. sg. bij *langa-* „lang” + *raku-* n. „recht gedeelte van een vaarwater”.
- LANGEREK [De Pinte : Gt] :: Langaraca, 1038, ed. DB, p. 197.
Idem.
- LANGERLO [Genk : Ha] :: Langele, 1096, ed. DB, p. 377. — Landele, 1145, I S.
Germ. *langa-* „lang” + *lanha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.
- LANGERODE [Mark-bij-Edingen : So] :: Longaroda, ± 1177, G E 3, 138. — Longa roda, 1207, Y C. — Longeroe, 1207, G E; 1215, Y C. — Langerode, 1208, G SA. — Longa roa, 1210, Y C. — de Longo rode, 1211, L 36 H 279/4447. — Longe rode, 1218, Y C.
Germ. *langa-* „lang” + *ropa-* n. „gerooid bos”.
- „LANGEVORA” [Euren : Trier : Tr] :: Langewora, Langeuora, 1. V. 13., Kb 1 D 26.
Germ. *langa-* „lang” + *furhō-* f. „Furche”. Cf. Korte Veure.
- LANGFÖRDEN : Ol :: Langonforde, Longanforda, 10., D W IX a 1 a, 17 r°, 31 r°.
Germ. *langon*, dat. sg. zu *langa-* „lang” + *furdu-* m. „Furt”.
- „LANGLEHAIRON” [Coullemelle : Md] :: —, 1209, Mzc II 165/16.
Rom. „l’angle, recoin du héron”.
- LANGLET [Baisy-Thy : Ni] :: de Haduart angulo, 1177, Q H.
Rom. *Hapuwardi angulus* „angle ou recoin de Hapuward” (germ. *hapu-* m. „combat” + *warda-* m. „garde”).
- LANGLIÈRE [Mont-le-Ban : Ba] :: Angla-